

## Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

24 JUIN 1971.

### PROPOSITION DE LOI

modifiant les articles 387, 388 et 389 du Code pénal et les articles 229 et 230 du Code civil.

### RAPPORT

FAIT  
AU NOM DE LA COMMISSION  
DE LA JUSTICE (1),  
PAR M. SAINT-REMY.

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans son exposé introductif, M<sup>me</sup> De Riemaeker-Legot, auteur de la proposition de loi, a fait remarquer que s'il est vrai que, dans la pratique, les tribunaux considèrent qu'en matière de divorce les effets de la condamnation du chef d'adultère doivent être identiques pour le mari et pour la femme, il n'en existe pas moins, sur le plan des principes, une discrimination entre les époux en ce qui concerne les conditions d'existence du délit et les sanctions pénales.

Dans le chef de la femme, en effet, l'adultère est établi dès que la preuve de l'existence de relations extra-conjugales, ne fût-ce qu'en une seule occasion, est rapportée.

Pour le mari, par contre, il faut que soit établie la preuve de l'entretien d'une concubine dans la maison conjugale.

On sait que la jurisprudence donne à la notion de « maison conjugale » une interprétation fort extensive. Il n'en

(1) Composition de la Commission :

Président : M. De Gryse.

A. — Membres : MM. Charpentier, De Gryse, M<sup>me</sup> De Riemaeker-Legot, MM. Duerinck, Lindemans, Saint-Remy, Van Rompaey, Willems. — Baudson, Boel, De Keuleneir, Glinne, Hurez, Mathys, Tibbaut. — Claes (A.), Coulonvaux, Defraigne, Jeunehomme, Van Lidth de Jeude. — Belmans, Leys. — Havelange.

B. — Suppléants : MM. Chabert, Meyers, Remacle, Suykerbuyk. — Geldolf, Juste, Nyffels, Radoux. — Lerouge, Olivier, Pede. — Raskin (E.). — Laloux.

Voir :

661 (1969-1970) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Amendements.

## Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

24 JUNI 1971.

### WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 387, 388 en 389 van het Strafwetboek en van de artikelen 229 en 230 van het Burgerlijk Wetboek.

### VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE  
VOOR DE JUSTITIE (1),  
UITGEBRACHT  
DOOR DE HEER SAINT-REMY.

DAMES EN HEREN,

In een inleidende uiteenzetting merkt Mevr. De Riemaeker-Legot, auteur van het wetsvoorstel, op dat de rechtbanken in de praktijk van oordeel zijn dat de veroordeling wegens overspel voor man en vrouw dezelfde gevolgen moet hebben voor de echtscheiding; toch bestaat er nog een principiële discriminatie tussen de echtgenoten in verband met de vaststelling van het misdrijf en de strafmaat.

Voor de vrouw wordt overspel immers als bewezen geacht zodra een buitenechtelijke verhouding, al is het dan ook maar bij een enkele bepaalde gelegenheid, wordt vastgesteld.

Bij de man daarentegen moet het onderhoud van een bijzit in de gemeenschappelijke woning worden bewezen.

Hoewel het begrip « gemeenschappelijke woning » door onze rechtbanken zeer breed wordt geïnterpreteerd, valt het

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer De Gryse.

A. — Leden : de heren Charpentier, De Gryse, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren Duerinck, Lindemans, Saint-Remy, Van Rompaey, Willems. — Baudson, Boel, De Keuleneir, Glinne, Hurez, Mathys, Tibbaut. — Claes (A.), Coulonvaux, Defraigne, Jeunehomme, Van Lidth de Jeude. — Belmans, Leys. — Havelange.

B. — Plaatsvervangers : de heren Chabert, Meyers, Remacle, Suykerbuyk. — Geldolf, Juste, Nyffels, Radoux. — Lerouge, Olivier, Pede. — Raskin (E.). — Laloux.

Zie :

661 (1969-1970) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Amendementen.

reste pas moins vrai que la preuve de l'adultère de son conjoint reste beaucoup plus aisée pour le mari que pour la femme, du moins sur le plan des principes.

La même discrimination existe, dans les textes, en ce qui concerne les peines prévues. Elles sont, pour la femme, de trois mois à deux ans d'emprisonnement; pour le mari, d'un mois à un an.

Quoique dans ce domaine la jurisprudence ait également supprimé pratiquement toute discrimination, l'auteur estime que les différences de régime instaurées par le Code pénal ne sont plus défendables.

On ne peut pas non plus admettre les désavantages de fait que cette situation pénale comporte pour la femme dans le domaine du droit civil, en matière de divorce, a encore fait remarquer l'auteur.

En effet, le droit des personnes a subi des modifications importantes au cours des dernières années: le législateur s'est efforcé de réaliser l'égalité de droit des époux durant le mariage. L'évolution de notre société s'oriente de plus en plus en ce sens dans tous les domaines de l'activité humaine.

A l'appui de cette conception, l'auteur de la proposition se réfère à la Convention européenne pour la Protection des Droits de l'Homme et à la Déclaration universelle des Droits de l'Homme des Nations-Unies.

C'est précisément dans l'optique de ces actes internationaux, aux principes desquels la Belgique a souscrit, que la présente proposition de loi tend à modifier les articles 387, 388 et 389 du Code pénal et, comme corollaire, les articles 229 et 230 du Code civil, dans le sens d'une égalité de droit des époux en matière d'adultère en tant que cause de divorce, aussi bien du point de vue du droit pénal que du point de vue du droit civil.

M<sup>me</sup> De Riemaeker-Legot a encore rappelé que l'adoption de cette proposition est vivement souhaitée par les mouvements féminins de toutes tendances.

La Commission, à l'unanimité, a déclaré se rallier aux vues de l'auteur de la proposition.

### Examen des articles.

#### Article premier.

Cet article tend à mettre fin à la discrimination actuelle entre les époux quant à la sanction pénale en matière d'adultère.

L'article 387 du Code pénal serait modifié comme suit :

« L'époux convaincu d'adultère sera condamné à un emprisonnement d'un mois à un an. L'époux offensé pourra arrêter l'effet de cette condamnation en demandant l'élargissement de l'autre époux. »

Deux amendements ont été déposés à cet article :

1. M. Baudson propose de supprimer la peine d'emprisonnement et de la remplacer par une peine d'amende de 26 à 100 francs.

Il justifie son amendement en faisant remarquer que la plupart des tribunaux ne prononcent plus de peine d'emprisonnement en cette matière.

2. M. Duerinck propose, de son côté, de remplacer le texte du deuxième alinéa par ce qui suit : « L'époux offensé

in principe pour de man veel gemakkelijker dan voor de vrouw het bewijs van overspel van de echtgenoot te leveren.

In de teksten bestaat dezelfde discriminatie op het gebied van de straffen. Voor de vrouw is een gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar vastgesteld, voor de man van één maand tot één jaar.

Hoewel de rechtspraak ook op dat gebied aan vrijwel elke discriminatie een einde heeft gemaakt, is de auteur van mening dat de in het Strafwetboek vastgelegde verschillende behandeling niet meer te verdedigen is.

Voorts merkt de auteur op dat de nadelen die deze strafrechtelijke toestand voor de vrouw met zich brengt op het gebied van het burgerlijk recht, inzake echtscheiding, evenmin kunnen worden geduld.

Het personenrecht heeft immers in de loop van de laatste vijftien jaar grondige wijzigingen ondergaan: de wetgever heeft gestreefd naar de verwezenlijking van de gelijkheid van behandeling van man en vrouw tijdens het huwelijk. De evolutie van onze maatschappij gaat op alle gebieden van de menselijke activiteit trouwens meer en meer die richting uit.

Tot staving van deze opvatting verwijst de auteur van het voorstel naar het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en naar de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties.

Precies in de geest van deze internationale akten, waarvan de beginselen door België worden gehuldigd, heeft het onderhavige wetsvoorstel tot doel de artikelen 387, 388 en 389 van het Strafwetboek en als corollarium de artikelen 229 en 230 van het Burgerlijk Wetboek te wijzigen in de zin van een gelijke behandeling van de echtgenoten ter zake van overspel zowel t.o.v. het strafrecht als t.o.v. het burgerlijk recht, nl. als grond tot echtscheiding.

Mevr. De Riemaeker-Legot wijst er nog op dat de vrouwenbewegingen van alle strekkingen uitgesproken voorstander zijn van dit wetsvoorstel.

De Commissie verklaart eenparig dat zij het eens is met de door de auteur van het voorstel verdedigde stellingen.

### Bespreking van de artikelen.

#### Artikel 1.

Dit artikel strekt ertoe een einde te maken aan de bestaande discriminatie tussen de echtgenoten m.b.t. de strafsancie inzake overspel.

Artikel 387 van het Strafwetboek zou dan als volgt luiden :

« De echtgenoot die schuldig bevonden wordt aan overspel, wordt veroordeeld tot gevangenisstraf van een maand tot een jaar. De beledigde echtgenoot kan de gevolgen van die veroordeling tegenhouden door de vrijlating van de andere echtgenoot te vragen. »

Bij dit artikel worden twee amendementen voorgesteld :

1. De heer Baudson stelt voor de gevangenisstraf af te schaffen en ze te vervangen door een geldboete van 26 tot 100 frank.

Hij verantwoordt zijn amendement door erop te wijzen dat de meeste rechtbanken ter zake geen gevangenisstraf meer uitspreken.

2. Van zijn kant stelt de heer Duerinck voor de tekst van het tweede lid te vervangen door wat volgt : « De bele-

pourra arrêter l'effet de cette condamnation en consentant à reprendre la vie conjugale avec l'autre époux ».

La discussion du texte proposé, ainsi que des amendements, a mis en lumière les divers problèmes qu'il convient de résoudre.

1. Le nouveau texte ne s'applique plus uniquement au cas de la femme convaincue d'adultère, mais aux deux époux indifféremment.

Dans ces conditions, il convenait de supprimer l'article 389 du Code pénal, prévoyant le délit d'entretien de concubine.

Cette suppression de l'article 389 est proposée par l'article 2 de la proposition.

2. Un autre problème est celui du sort réservé au complice de la femme adultère.

L'article 388 du Code pénal stipule que la peine prévue par l'article relatif à l'adultère de la femme sera appliquée au complice de la femme adultère. Cependant il n'existe aucun article correspondant qui prévoit qu'une peine quelconque puisse être appliquée à la complice du mari convaincu d'avoir entretenu une concubine.

Il n'a pas échappé à la Commission que la question pouvait être discutée de savoir si, en pareille matière, il s'agit de complicité mais, étant donné l'intention unanime de la Commission de supprimer, pour l'avenir, toute possibilité de punir le co-auteur ou le complice du délit d'adultère prévu tant dans le chef du mari que dans celui de la femme, par le nouveau texte de l'article 387, cette discussion est apparue comme oiseuse.

En vue d'éviter toute condamnation d'une autre personne que l'époux coupable, la Commission s'est finalement ralliée au texte suivant, inséré sous forme de deuxième alinéa au nouvel article 387 :

« Les articles 66 et 67 ne sont pas applicables à cette infraction. »

3. Lors de la discussion de son amendement (Doc. n° 661/2-I) M. Baudson a complété la justification de son texte en faisant valoir que, dans l'évolution actuelle des mœurs, le délit d'adultère a perdu de son importance et que rares sont les tribunaux qui appliquent encore une peine d'emprisonnement.

Un membre estime que le législateur serait bien avisé en suivant une jurisprudence solidement établie.

Un autre membre se demande s'il n'y aurait pas lieu de renoncer, en matière d'adultère, à toute sanction pénale. Le seul motif, estime-t-il, pour lequel une sanction pénale serait maintenue, réside dans le fait que le système rend plus aisé, pour l'époux injurié, l'administration de la preuve de l'adultère.

Le membre qui s'était précédemment rallié à l'amendement de M. Baudson estime, par ailleurs qu'il serait excessif de supprimer toute sanction en la matière.

Selon lui, il importe que l'époux convaincu d'adultère puisse être poursuivi devant les tribunaux correctionnels pour le motif qu'il a injurié l'autre époux. Il appartient au législateur de protéger les droits de la famille.

L'amendement de M. Baudson est adopté à l'unanimité.

4. Au cours de l'examen de son amendement (Doc. n° 661/2-II), M. Duerinck estime qu'à partir du moment où les époux se sont reconciliés, il convient d'anéantir tous les

digde echtgenoot kan de gevolgen van die veroordeling tegenhouden door in te stemmen met de hervatting van het echtelijk leven met de andere echtgenoot ».

De bespreking van de voorgestelde tekst en van de amendementen heeft de verschillende op te lossen problemen in het licht gesteld.

1. De nieuwe tekst is toepasselijk op beide echtgenoten, en niet langer alleen op de vrouw die schuldig is bevonden aan overspel.

Bijgevolg moet artikel 389 van het Strafwetboek, dat handelt over het onderhoud van een bijzit, worden opgeheven.

Artikel 2 van het voorstel voorziet in de opheffing van bedoeld artikel 389.

2. Het lot van de medeplichtige van de overspelige vrouw vormt een ander probleem.

Artikel 388 van het Strafwetboek bepaalt dat de straf gesteld bij het artikel betreffende het overspel van de vrouw wordt toegepast op de medeplichtige van de overspelige vrouw. Maar er is geen overeenstemmend artikel dat in een straf voorziet voor de vrouw, medeplichtige van de echtgenoot die schuldig is bevonden aan onderhoud van een bijzit.

Het is uw Commissie niet ontgaan dat er kan getwist worden over de vraag of het hier om medeplichtigheid gaat, doch daar uw Commissie eenparig wenst voortaan iedere mogelijkheid uit te sluiten om, via de nieuwe tekst van artikel 387, de mededader of de medeplichtige van overspel zowel van de man als van de vrouw te straffen, leek een dergelijke discussie niet erg zinvol.

Om te vermijden dat een ander persoon dan de schuldige echtgenoot wordt gestraft, heeft de Commissie zich ten slotte aangesloten bij de volgende tekst, die als tweede lid in het nieuwe artikel 387 wordt ingevoegd :

« De artikelen 66 en 67 zijn niet van toepassing op dit misdrijf. »

3. Bij de bespreking van het amendement van de heer Baudson (Stuk n° 661/2-I) verstrekt de indiener een aanvullende verantwoording door erop te wijzen dat volgens de huidige morele opvattingen overspel niet meer zo zwaar wordt aangerekend en dat er dan ook maar weinig rechtbanken meer zijn die voor dit misdrijf gevangenisstraf opleggen.

Een lid meent dat de wetgever er goed zou aan doen op een vaste rechtspraak te steunen.

Een ander lid vraagt of er inzake overspel niet moet worden afgezien van om het even welke strafsancie. De enige reden waarom, naar zijn mening, een strafsancie behouden blijft, is dat de huidige regeling het de beledigde echtgenoot gemakkelijker maakt om het bewijs van het overspel te leveren.

Het lid dat vroeger zijn instemming betuigd had met het amendement van de heer Baudson, is trouwens van mening dat het overdreven zou zijn in deze aangelegenheid elke sanctie op te heffen.

Volgens hem moet de overspelige echtgenoot vóór de correctionele rechtbanken kunnen worden vervolgd op grond van de aan de andere echtgenoot aangedane belediging. Het is de taak van de wetgever om de rechten van het gezin te beschermen.

Het amendement van de heer Baudson wordt eenparig aangenomen.

4. Bij de bespreking van het amendement van de heer Duerinck (Stuk n° 661/2-II) verklaart de indiener dat vanaf het ogenblik waarop de echtgenoten zich met elkaar ver-

effets de la condamnation éventuellement intervenue, y compris l'inscription au casier judiciaire.

Un membre souligne qu'à son avis l'amendement ne présente plus d'intérêt étant donné que la peine d'emprisonnement vient d'être abolie par l'adoption de l'amendement de M. Baudson et qu'il est par conséquent inutile d'introduire dans la loi cette nouvelle notion, eu égard au peu d'importance que représente une peine d'amende. Il fait également remarquer que l'inscription de la condamnation au casier judiciaire ne disparaîtrait pas automatiquement par le seul fait de la réconciliation. Une procédure devrait être prévue pour obtenir cette radiation, et la difficulté à résoudre apparaîtrait comme disproportionnée par rapport au but poursuivi.

Le Ministre a d'ailleurs attiré l'attention de la Commission sur la difficulté pratique que présenterait la nécessité de vérifier la réalité du consentement des deux intéressés à reprendre la vie conjugale. Il est suggéré de prévoir que l'époux innocent puisse adresser une requête au procureur du Roi dans laquelle il ferait part de son intention d'arrêter l'effet de la condamnation.

A l'unanimité, la Commission estime que cette formule, ainsi que l'amendement lui-même, ne peuvent être retenus.

Un amendement a été introduit par M. Lindemans; il est rédigé comme suit :

« A la demande de l'époux offensé, les effets de cette condamnation sont annulés. »

M. Duerinck a proposé de sous-amender ce texte en y ajoutant les mots « y compris l'inscription de la condamnation au casier judiciaire ».

Par 8 voix contre 6 et 2 abstentions la Commission a également repoussé ledit amendement, ainsi sous-amendé.

La Commission a adopté à l'unanimité l'article 1<sup>er</sup> amendé; celui-ci est dès lors libellé comme suit :

« L'article 387 du Code pénal est modifié comme suit :

» L'époux convaincu d'adultère sera condamné à une amende de 26 à 100 francs.

» Les articles 66 et 67 ne sont pas applicables à cette infraction. »

#### Art. 2.

Cet article propose d'abroger, comme il est indiqué ci-avant, les articles 388 et 389 du Code pénal.

Il a été adopté à l'unanimité.

#### Art. 3.

Cet article a pour objet de modifier le texte de l'article 229 du Code civil; il est libellé comme suit :

« Chaque époux pourra demander le divorce pour adultère de son conjoint. »

Cet article est adopté à l'unanimité.

#### Art. 4.

La modification de l'article 229 du Code civil entraîne la nécessité d'abroger l'article 230. C'est le but poursuivi par l'article 4, qui est adopté à l'unanimité.

zoend hebben, het geboden is om alle gevolgen van het eventueel uitgesproken vonnis, met inbegrip van de inschrijving in het strafregister, ongedaan te maken.

Een lid wijst erop dat het amendement volgens hem geen zin meer heeft, aangezien de gevangenisstraf ingevolge de goedkeuring van het amendement van de heer Baudson afgeschaft werd en het derhalve overbodig is in de wet dit nieuw begrip in te voegen, gelet op het onbelangrijke karakter van een geldboete. Voorts betoogt hij dat de inschrijving van de veroordeling in het strafregister niet automatisch verdwijnt door het louter feit van de verzoening. Voor de doorhaling is een bepaalde procedure nodig en de op te lossen moeilijkheid staat blijkbaar geheel buiten verhouding tot het nagestreefde doel.

De Minister heeft trouwens de aandacht van de Commissie gevestigd op de praktische moeilijkheid van de controle op de werkelijke instemming van de beide betrokkenen om het echtelijk leven te hervatten. Voorgesteld wordt te bepalen dat de onschuldige echtgenoot aan de procureur des Konings een verzoekschrift kan sturen waarin hij zijn wil te kennen geeft om aan de gevolgen van de veroordeling een einde te maken.

De Commissie meent eenparig dat deze formule evenals het amendement zelf niet kunnen aangenomen worden.

De heer Lindemans heeft een amendement voorgesteld dat luidt als volgt :

« Op verzoek van de beledigde echtgenoot worden de gevolgen van deze veroordeling ongedaan gemaakt. »

De heer Duerinck heeft een subamendement voorgesteld dat ertoe strekt de volgende woorden bij te voegen : « met inbegrip van de inschrijving van de veroordeling in het strafregister ».

De Commissie verwerpt, met 8 tegen 6 stemmen en 2 onthoudingen, het aldus sub-geamendeerde amendement.

De Commissie neemt het geamendeerde artikel 1 eenparig aan; dit laatste luidt derhalve als volgt :

« Artikel 387 van het Strafwetboek wordt gewijzigd als volgt :

» De echtgenoot die schuldig wordt bevonden aan overspel, wordt veroordeeld tot een geldboete van 26 tot 100 frank.

» De artikelen 66 en 67 zijn niet toepasselijk op dit misdrijf. »

#### Art. 2.

Dit artikel strekt ertoe, zoals hierboven is gezegd, de artikelen 388 en 389 van het Strafwetboek op te heffen.

Het wordt eenparig aangenomen.

#### Art. 3.

Dit artikel beoogt de tekst van artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek te wijzigen; het luidt als volgt :

« Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van overspel door de andere echtgenoot gepleegd. »

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

#### Art. 4.

Omdat artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek wordt gewijzigd, dient artikel 230 opgeheven te worden. Dat is het doel van artikel 4, dat eenparig aangenomen wordt.

Art. 5 (*nouveau*).

Le Ministre a fait remarquer qu'à la suite de la modification apportée à l'article 229 et de la suppression de l'article 230, il convient d'adapter en conséquence l'article 1269 du Code judiciaire.

Ledit article prévoit notamment que le dispositif des jugements ou arrêts autorisant le divorce cite, en cas d'application des articles 229 ou 230 du Code civil, les nom et prénom du complice ou fait mention de la circonstance qu'ils ne sont pas connus.

La nouvelle rédaction proposée dudit article se limiterait au texte suivant :

« Le dispositif des jugements ou arrêts autorisant le divorce énonce l'identité complète des parties, ainsi que les lieu et date de la célébration de leur mariage. »

Ce nouvel article 5 est adopté à l'unanimité.

L'ensemble de la proposition ainsi modifiée a été adopté à l'unanimité, ainsi que le présent rapport.

*Le Rapporteur.*

A. SAINT-REMY.

*Le Président.*

A. DE GRYSSE.

Art. 5 (*nieuw*).

De Minister wijst erop dat artikel 1269 van het Gerechtelijk Wetboek, ten gevolge van de wijziging van artikel 229 en de opheffing van artikel 230 van het Burgerlijk Wetboek, aangepast dient te worden.

Dit artikel bepaalt nl. dat het beschikkende gedeelte van de vonnissen of arresten waarbij echtscheiding wordt toegestaan, in geval van toepassing van de artikelen 229 of 230 van het Burgerlijk Wetboek de naam en de voornaam van de medeplichtige opgeeft, of vermeldt dat die niet bekend zijn.

De nieuwe voorgestelde formulering van dat artikel zou tot de volgende tekst beperkt blijven :

« Het beschikkende gedeelte van de vonnissen of arresten waarbij echtscheiding wordt toegestaan, vermeldt de volledige identiteit van de partijen alsmede de plaats en de datum van de voltrekking van hun huwelijk. »

Dit nieuwe artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

Het gehele aldus gewijzigde voorstel wordt eenparig aangenomen, evenals het onderhavige verslag.

*De Verslaggever.*

A. SAINT-REMY.

*De Voorzitter.*

A. DE GRYSSE.

TEXTE  
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

(Nouvel Intitulé.)

PROPOSITION DE LOI

modifiant les articles 387, 388 et 389 du Code pénal, les articles 229 et 230 du Code civil et l'article 1269 du Code judiciaire.

Article premier.

L'article 387 du Code pénal est modifié comme suit :

« L'époux convaincu d'adultère sera condamné à une amende de 26 à 100 francs.

» Les articles 66 et 67 ne sont pas applicables à cette infraction. »

Art. 2.

Les articles 388 et 389 du Code pénal sont abrogés.

Art. 3.

L'article 229 du Code civil est remplacé par le texte suivant :

« Chaque époux pourra demander le divorce pour adultère de son conjoint. »

Art. 4.

L'article 230 du Code civil est abrogé.

Art. 5.

L'article 1269 du Code judiciaire est remplacé par le texte suivant :

« Le dispositif des jugements ou arrêts autorisant le divorce énonce l'identité complète des parties ainsi que les lieu et date de la célébration de leur mariage. »

TEKST  
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

(Nieuwe Titel.)

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 387, 388 en 389 van het Strafwetboek, van de artikelen 229 en 230 van het Burgerlijk Wetboek en van artikel 1269 van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 1.

Artikel 387 van het Strafwetboek wordt gewijzigd als volgt :

« De echtgenoot die schuldig wordt bevonden aan overspel, wordt veroordeeld tot een geldboete van 26 tot 100 frank.

» De artikelen 66 en 67 zijn niet toepasselijk op dit misdrijf. »

Art. 2.

De artikelen 388 en 389 van het Strafwetboek worden opgeheven.

Art. 3.

Artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek wordt door de volgende tekst vervangen :

« Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van overspel door de andere echtgenoot gepleegd. »

Art. 4.

Artikel 230 van het Burgerlijk Wetboek wordt opgeheven.

Art. 5.

Artikel 1269 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

« Het beschikkende gedeelte van de vonnissen of arresten waarbij echtscheiding wordt toegestaan, vermeldt de volledige identiteit van de partijen alsmede de plaats en de datum van de voltrekking van hun huwelijk. »